Dosarul nr. 2- 856/2024
Nr. 2-24107687-28-2-25092024-1

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

01 aprilie 2026 or. Dondușeni
Judecătoria Drochia, sediul Dondușeni
În componență :
Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Sobolschi
Grefier Svetlana Guțu, Marina Lachii
Cu participarea:
Avocatului Vasile MARTIN care apără drepturile și interesele reclamantei ***** director *****,
Avocatului Lucreția Socolov, care reprezintă drepturile și interesele pârâtei *****,
Avocatului Ion Prisacari, care reprezintă drepturile și interesele pârâtei *****,
Pârâta *****
În lipsa:
Reclamantei, directoarei SRL „Meridian –Brat”, ***** și a pârâtei *****, care au fost citate legal;

Examinînd în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Vasile Martin, care acționează în interesele reclamantei ***** împotriva ***** și ***** cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat în urma relațiilor de muncă nesatisfăcătoare și a cheltuielilor de judecată, instanța de judecată

C O N S T A T Ă:

La data de 25.09.2024, *****, reprezentată de avocatul Vasile Martin, a adresat o cerere de chemare în judecată împotriva lui ***** și ***** privind încasarea prejudiciului material cauzat în urma relațiilor de muncă nesatisfăcătoare.

În motivarea cererii, reclamantul a invocat că, prin ordinul nr. 04 din 01.12.2016 pârâta ***** a fost angajată la munca la ***** cu sediul în satul Brătușeni, r-1 Edineț în calitate de vânzător în magazinul-mixt. În aceeași zi cu pârâta ***** a fost încheiat Contractul cu privire la răspundere materială individuală deplină nr. 02.

Până la 01.03.2017 pârâta a activat ca vânzător în magazinul-mixt menționat împreună cu Strijac Ludmila, care și-a luat concediu din cont propriu, dar deoarece ultima după expirarea termenului de concediu nu s-a întors, s-a văzut nevoită să angajeze la munca o altă persoană.

Astfel prin ordinul nr. 06 din 01.04.2017 a fost angajată la munca în funcție de vânzător al magazinului-mixt al ***** pârâta *****. Ținând cont de modul de activitate legat de deservirea bunurilor materiale și pentru a evita orice abuz din partea vânzătoarei, în aceeași zi, 01.04.2017 cu pârâta ***** a fost încheiat contractul de răspundere materială individuală deplină nr. 2 (a), pe care pârâta 1-a semnat personal.

De la începutul angajării lor la muncă, se petreceau controalele privitor la corectitudinea îndeplinirii obligațiunilor de serviciu și păstrare bunurilor materiale transmise vînzătoarelor în gestiune, răspunderea materială privitor la bunurile materiale transmise inițial și primite de la diferiți și multitudinea agenților economici, care aduceau marfa și o transmiteau prin facturi de expediere pârâtelor, iar ele la rândul lor, semnau documentele respective de primire spre realizarea bunurilor materiale (mărfurilor).

Toate documentele, facturile de primire a bunurilor pârâtele le anexau la dările de seamă privitor la circuitul mărfurilor. De două ori pe lună documentele se transmiteau directorului și proprietarului magazinului-mixt – *****, iar ultima transmitea aceste dări de seamă contabilului întreprinderii dnei Railean Lilia, care făcea raportul pentru Inspectoratul Fiscal.

Directorul *****, bănuia că, ceva se petrece în acțiunile pârâtelor și la 01 octombrie 2023 a organizat un control (revizie) a tuturor bunurilor materiale din magazin. În rezultatul reviziei-controlului a stabilit un neajuns al bunurilor materiale (mărfurilor) în suma totală de 408122 (patru sute opt mii una sută douăzeci și doi,00) lei. La rugămintea vânzătoarelor-pârâtelor ***** și *****, angajatorul și proprietara magazinului le-a permis să activeze mai departe, ca să mai controleze împreună corectitudinea activității lor de zi pe zi.

La 14.04.2024 pârâta ***** n-a ieșit la serviciu, prin telefon a anunțat că, ea pleacă la alt lucru, unde va fi plătită mai bine. Cea de doua vânzătoare, ***** a mai lucrat vreo 3 zile, după care prin feciorul ei, i-a transmis directoarei cheile de la magazin, declarându-i că nu mai activează. Ținând cont că în magazin erau produse ușor alterabile directoarea ***** – ***** s-a adresat către primăria satului Brătușeni cu o cerere verbală, în care a rugat să fie convocată o comisie pentru control și revizie a bunurilor aflate în magazin în acel moment. Comisia de control a început lucrul său la 20 aprilie 2024.

Inițial primele 2 zile la revizie a participat și *****, după ce n-a mai participat. În rezultatul reviziei a fost stabilit un neajuns a bunurilor materiale a magazinului în suma totală de 483 125,89 lei (patru sute optzeci și trei mii una sută douăzeci și cinci lei 89 bani).

La nenumăratele adresări prin telefon mobil și staționar, având intenția să convingă pârâtele să întoarcă banii delapidați din bunurile materiale transmise în gestiune, pârâtele n-au vrut să meargă la careva contacte și ca consecința

reclamanta și-a făcut concluzia că, pârâtele benevol nu vor întoarce prejudiciul material cauzat reclamantului, SRL Meridian-Brat, în legătură cu ce a hotărât să recurgă la instanța judecătorească în scopul încasării forțate a prejudiciului material cauzat. Pârâtele nu vor să discute cu angajatorul, agentul economic, care mulți ani le-a oferit posibilitatea să muncească, să-și câștige surse de existență privitor la restituirea prejudiciului material cauzat în timpul exercitării obligațiilor de muncă.

Prin cererea înaintată, *****, reprezentată de avocatul Vasile Martin solicită: să fie încasate în mod solidar de la pârâtele Grușca Maria și ***** în beneficiul ***** prejudiciul material cauzat în timpul relațiilor de muncă în suma totală 483 125,89 lei (patru sute optzeci și trei mii una sută douăzeci și cinci lei 89 bani); Să fie încasate de la pârâte în beneficiul reclamantului toate cheltuielile de judecată legate de soluționarea litigiului și anume: taxa de stat, taxa de timbru și onorariul avocatului conform bonurilor de plată anexate.

Prin Încheierea din 15 mai 2025, la cererea avocatului Lucreția Socolov și pîrîtei *****, s-a dispus efectuarea expertizei judiciar-contabilă, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Vasile Martin în interesul SRL „ Meridian-Brat„ împotriva ***** și *****, privind încasarea prejudiciului material cauzat în urma relațiilor de muncă necorespunzătoare, fiind puse următoarele întrebări:

1) Există la SRL „ Meridian-Brat„ din s. Brătușeni, r-nul Edineț, magazin-mixt neajuns sau surplus de produse, mărfuri sau bani, pentru perioada de activitate a lui ***** și ***** în caliatte de vînzători ?

2) Dacă există, care estre cantitatea și calitatea (bunuri materiale, materie primă sau bani) ?

3) Care sunt cauzele de formare a neajunsurilor sau surplusurilor ?

4) A fost calculată corect suma cheltuielilor în timpul actului controlului efectuat de proprieateri ?

5) Metodele aplicate la control au fost suficiente pentru calcularea și descoperirea neajunsurilor sau surplusului ?

6) Actele de primire, livrare, păstrare a bunurilor materiale au fost întocmite corect. Dacă da, în ce constă încălcarea ?

7) Care este volumul, mărimea bunurilor livrate, primite neidentificate în actele de contabilitate ?

8) A fost efectuată casarea bunuri materiale, a fost casarea întemeiată ?

9) Cine este responsabil pentru formarea neajunsului ?

10) Ce condiții au favorizat delapidările și care sunt metodele de înlăturare a lor ?

11) Care este volumul pagubei cauzate de acțiunile nesatisfăcătoare ale persoanei responsabile ?

Efectuarea expertizei a fost încredințat Centrului Naţional de Expertize Judiciare de pe lînga Ministerul Justiției, fiind suspendată examinarea cauzei civile date, până la prezentarea în instanţă a raportului de expertiză judiciar-contabilă economică.

În concluzia Raportului de expertiză judiciară nr. 1783-1792 din 25.09.2025, s-a descris astfel:

”1. Ținând cont de faptul că, inventarierea petrecută la magazinul - mixt al ***** la situația din 20.04.2024 a fost efectuată cu nerespectarea prevederilor art.16 alin. (1) al Legii „contabilității și raportării financiare” nr.287 din 15.12.2017, precum și prevederile „Regulamentului privind inventarierea”, aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 60 din 29.05.2012, expertul nu confirmă și nici infirmă valoarea neajunsului în sumă de 483125,89 lei MD, precum nu este posibil de confirmat nici faptul că neajunsul dat în valoarea sa integrală ar fi fost cauzat de către vânzătoarele ***** si *****, în perioada lor de activitate.

2. Neajunsul de mărfuri constatat la magazinul entității în cadrul inventarierii din 20.04.2024 a fost calculat prin metoda valorică, care nu prevede înregistrarea lui în unități cantitative cu determinarea calității (Legea „contabilității și raportării financiare” nr. 287 din 15.12.2017, Standardelor Naționale de Contabilitate, aprobate prin ordinul Ministerului Finanțelor nr.118 din 06.08.2013, „Regulamentului privind inventarierea”, aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor nr.60 din 29.05.2012).

3. Cauzele de formare a neajunsurilor sau surplusurilor de bunuri materiale se stabilesc în cadrul efectuării inventarierii, în corespundere cu prevederile Regulamentul privind inventarierea, aprobat de către Ministerul Finanțelor nr. 60 din 29.05.2012, deci nu ține de competența expertului judiciar. Astfel, în conformitate cu art. 53, alin. (1) lit. (b) a Legii RM nr. 68 din 14.04.2016 „Cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar” și în baza art. 154 alin. (1) din CPC a RM, expertul refuză formularea concluziilor la obiectivul dat.

4. La dispoziția expertului nu s-au prezentat acte cu privire la calcularea cheltuielilor de către proprietari în cadrul controlului efectuat la *****. Astfel, în conformitate art. 53 alin. (1) lit. (c) a Legii RM nr. 68 din 14.04.2016 „Cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar” și în baza art. 154, alin. (1) din CPC RM, expertul judiciar refuză formularea concluziilor din motivul insuficienței documentelor contabile.

5. Inventarierea bunurilor materiale din 20.04.2024 efectuată la magazinul din cadrul ***** a fost petrecută cu nerespectarea metodelor de efectuare a inventarierilor, prevăzute prin art.16 alin. (1) al Legii „contabilității și raportării financiare” nr.287 din 15.12.2017, precum și cu prevederile „Regulamentului privind inventarierea”, aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor nr.60 din 29.05.2012.

6. La dispoziția expertului nu au fost prezentate documentele de primire, livrare, păstrare a bunurilor materiale la *****. Astfel, în conformitate cu art. 53 alin. (1) lit. (c) a Legii RM nr. 68 din 14.04.2016 „Cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar” și în baza art. 154, alin. (1) din CPC RM, expertul judiciar refuză formularea concluziilor din motivul insuficienței documentelor confirmative.

7. Materialele inventarierii din 20.04.2024 nu atestă faptul livrării bunurilor materiale primite, neidentificate în actele de contabilitate, existența cărora se constată în corespundere cu prevederile pct. 8 (1-2) al „Regulamentului privind inventarierea”, aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor nr.60din 29.05.2012.

8. Operațiunile economice înregistrate la ieșiri în rapoartele privind mișcarea mărfurilor, atestă faptul decontării (casării) valorii mărfurilor livrate.

În ceia ce ține de faptul casării întemeiate a mărfurilor date și a altor bunuri materiale, expertul nu se poate expune din neprezentarea documentelor contabile. Astfel, în conformitate cu art. 53 alin. (1) lit. (c) a Legii RM nr. 68 din 14.04.2016 „Cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar” și în baza art. 154, alin. (1) din CPC RM, expertul judiciar refuză formularea concluziilor la partea obiectivului dat din motivul insuficienței documentelor confirmative.

9. Determinarea persoanei responsabile ce ține de formarea neajunsului de bunuri materiale, nu ține de competența expertului judiciar în domeniul expertizelor economico-financiare. Astfel, în conformitate cu art. 53, alm. (1) lit. (b) a Legii RM nr. 68 din 14.04.2016 „Cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar” și în baza art. 154 alin. (1) din CPC a RM, expertul refuză formularea concluziilor la obiectivul dat.

10. Pentru a stabili condițiile care au favorizat delapidările, precum și metodele de înlăturare a lor nu sunt necesare cunoștințe speciale în domeniul contabilității, respectiv acestea nu țin de competența expertului judiciar. Astfel, în conformitate cu art. 53, alin. (1) lit. (b) a Legii RM nr. 68 din 14.04.2016 „Cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar” și în baza art. 154 alin. (1) din CPC a RM, expertul refuză formularea concluziilor la obiectivul dat.

Prin Încheierea din 14 octombrie 2025, s-a reluat judecarea pricinii civile la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Meridian-Brat„ împotriva lui ***** și ***** privind încasarea prejudiciului material cauzat în urma relațiilor de muncă nesatisfăcătoare.

În cadrul ședinței de judecată, avocatul Vasile Martin, reprezentând interesele reclamantei *****, a susținut integral cererea de chemare în judecată și motivele invocate în aceasta, solicitând admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar de la pârâtele ***** și ***** a prejudiciului material pretins cauzat în cadrul raporturilor de muncă, în sumă de 483125,89 lei, precum și compensarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate de reclamantă. În susținerea poziției procesuale,

reprezentantul reclamantei a invocat faptul că pârâtele aveau calitatea de persoane gestionare și au semnat contracte de răspundere materială deplină, iar în urma inventarierii efectuate la data de 20.04.2024 a fost constatat un neajuns considerabil de bunuri materiale.

Avocatul Ion Prisacari, reprezentând interesele pârâtei *****, a solicitat respingerea integrală a cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată, invocând lipsa unor probe certe și concludente privind existența și întinderea prejudiciului pretins. Reprezentantul pârâtei a solicitat instanței să acorde o atenție deosebită concluziilor Raportului de expertiză judiciară contabilă nr. 1783-1792 din 25.09.2025, potrivit căruia procedura de inventariere a fost efectuată cu multiple încălcări ale legislației contabile și ale Regulamentului privind inventarierea, iar expertul nu a putut confirma existența certă a neajunsului și nici vinovăția pârâtelor în cauzarea acestuia. Totodată, avocatul a solicitat compensarea integrală a cheltuielilor de judecată suportate de pârâtă, inclusiv a cheltuielilor pentru asistență juridică și transport.

Avocatul Lucreția Socolov, reprezentând interesele pârâtei *****, a susținut poziția procesuală a celeilalte pârâte și a solicitat respingerea integrală a acțiunii ca fiind neîntemeiată. Reprezentantul a invocat faptul că reclamanta nu a demonstrat existența certă a prejudiciului, întinderea exactă a acestuia și legătura cauzală dintre presupusul prejudiciu și acțiunile pârâtelor, iar actele de inventariere au fost întocmite cu încălcarea normelor imperative ale legislației contabile. De asemenea, avocatul a solicitat încasarea din contul reclamantei a cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizei judiciare.

Pârâta ***** a susținut integral explicațiile și concluziile expuse de reprezentantul său, solicitând respingerea cererii înaintate de reclamantă și compensarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea cauzei.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, instanța de judecată, consideră cererea înaintată de ***** împotriva ***** și ***** cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat în urma relațiilor de muncă nesatisfăcătoare și a cheltuielilor de judecată, neîntemeiată care urmează a fi respinsa din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art.166 alin.(1) Cod de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

Potrivit art. 6 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor legitime prin somare la executarea

unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Potrivit art. 117 alin. (1) CPC, probe în cauze civile sunt elementele de fapt dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

Conform dispozițiilor art. 118 alin (1) Cod de procedură civilă, Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Conform alin (3) al aceluiași articol - circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, astfel încât fiecare probă apreciindu-se de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea pricinii.

Potrivit dispoziției art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit prevederilor art. 240 alin.(1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) același articol, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii, în corespundere cu prevederile art.241 alin.(1) Cod de procedură civilă.

Instanța reține că obiectul litigiului îl constituie pretenția reclamantei ***** privind încasarea în mod solidar de la pârâtele ***** și ***** a prejudiciului material pretins a fi cauzat în cadrul raporturilor de muncă, în cuantum de 483125,89 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

Din materialele dosarului s-a constatat că, prin ordinul nr. 04 din 01.12.2016, pârâta ***** a fost angajată în funcția de vânzător în cadrul

magazinului-mixt al *****, iar la aceeași dată între părți a fost încheiat Contractul de răspundere materială individuală deplină nr. 02.

Ulterior, prin ordinul nr. 06 din 01.04.2017, în funcția de vânzător a fost angajată și pârâta *****, cu care, de asemenea, a fost încheiat contract de răspundere materială individuală deplină nr. 2(a).

Reclamanta a invocat că, în urma inventarierii efectuate la data de 20.04.2024, a fost constatat un neajuns de bunuri materiale în sumă de 483125,89 lei, prejudiciu pe care îl impută pârâtelor în calitate de persoane gestionare.

În scopul verificării circumstanțelor invocate de reclamantă, prin Încheierea instanței din 15 mai 2025 a fost dispusă efectuarea expertizei judiciare contabile, fiind suspendată examinarea cauzei până la prezentarea raportului de expertiză.

Instanța apreciază raportul de expertiză judiciară nr. 1783-1792 din 25.09.2025 ca fiind o probă pertinentă, concludentă și utilă cauzei, întrucât acesta a fost întocmit de către expertul judiciar Lidia Rusanovschi din cadrul Centrului Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul Justiției, în limitele competenței profesionale și în baza documentelor prezentate spre examinare.

Din conținutul raportului de expertiză rezultă că expertul a efectuat verificarea legalității procedurii de inventariere efectuate de reclamanta *****, precum și analiza documentelor contabile aferente mișcării mărfurilor și evidenței contabile a entității.

În acest sens, expertul a constatat expres că, inventarierea efectuată la magazinul-mixt al ***** la situația din 20.04.2024 a fost realizată cu încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, precum și cu încălcarea prevederilor Regulamentului privind inventarierea, aprobat prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 60 din 29.05.2012.

Instanța reține că, potrivit art. 16 alin. (1) al Legii contabilității și raportării financiare nr. 287/2017, entitatea este obligată să efectueze inventarierea generală a activelor, capitalului propriu și datoriilor în modul stabilit de Regulamentul privind inventarierea elaborat și aprobat de Ministerul Finanțelor.

Or, expertul judiciar a stabilit că, reclamanta nu a respectat rigorile imperative ale procedurii de inventariere, fiind constatate multiple abateri esențiale de la normele legale aplicabile.

Astfel, conform concluziilor expertului, lista de inventariere din 20.04.2024 a fost întocmită cu abateri de la pct. 57 din Regulamentul privind inventarierea, întrucât nu conținea denumirea subdiviziunii inventariate, nu toate filele erau semnate de gestionari, nu era indicată valoarea totală a mărfurilor constatate, iar unele file erau ilizibile.

Totodată, documentele de inventariere conțineau corectări și ștersături interzise de pct. 26 al Regulamentului privind inventarierea, iar actul de verificare întocmit de reclamantă nu corespundea formularului prevăzut de legislația în

vigoare și nu conținea elementele obligatorii prevăzute de pct. 76 al Regulamentului privind inventarierea.

De asemenea, expertul a constatat că nu au fost prezentate documente obligatorii aferente procedurii de inventariere, și anume: ordinul privind efectuarea inventarierii și desemnarea comisiei de inventariere; declarația gestionarului; procesul-verbal de sigilare a încăperilor; ultima dare de seamă privind mișcarea mărfurilor; procesul-verbal privind inventarierea mijloacelor bănești; procesul-verbal privind rezultatele inventarierii; decizia administrației privind aprobarea rezultatelor inventarierii; documentele contabile privind reflectarea rezultatelor inventarierii în contabilitate.

Instanța reține că, expertul a concluzionat expres că, materialele inventarierii nu au fost prezentate complet și că procedura de inventariere a fost efectuată cu încălcarea pct. 11, pct. 18 alin. (1)-(6), pct. 23, pct. 26, pct. 33, pct. 57, pct. 76, pct. 78 și pct. 79 ale Regulamentului privind inventarierea, aprobat prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 60 din 29.05.2012.

Mai mult, expertul a constatat existența unor discrepanțe semnificative între datele reflectate în rapoartele privind mișcarea mărfurilor și datele indicate în actele de inventariere.

Astfel, la situația din 01.10.2023, raportul contabil indica un sold de mărfuri de 894920,78 lei, în timp ce registrul de inventariere reflecta un sold de 875992,00 lei, fiind constatată o diferență de 18928,78 lei.

La situația din 20.04.2024, raportul contabil indica un sold de mărfuri de 889024,38 lei, pe când în materialele inventarierii figura suma de 793620,00 lei, fiind constatată o diferență de 95404,00 lei neînregistrată în actele inventarierii.

Expertul a reținut că aceste discrepanțe influențează direct determinarea eventualului neajuns și fac imposibilă stabilirea exactă a soldului real de mărfuri.

Totodată, instanța reține că expertul a constatat lipsa documentelor primare și a registrelor contabile obligatorii prevăzute de art. 11, 14 și 15 ale Legii contabilității și raportării financiare nr. 287/2017.

În special, nu au fost prezentate: facturile fiscale de primire și livrare a mărfurilor; dispozițiile de încasare a mijloacelor bănești; registrele MCC; registrele de casă; registrele bancare; registrele de evidență a mișcării mărfurilor; documentele confirmative privind transmiterea efectivă a mărfurilor în gestiunea pârâtelor.

Expertul a concluzionat că evidența contabilă a ***** a fost ținută cu abateri de la prevederile art. 10-16 ale Legii contabilității și raportării financiare nr. 287/2017 și de la Standardele Naționale de Contabilitate aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 118 din 06.08.2013.

În aceste circumstanțe, expertul a stabilit expres că: nu poate confirma și nici infirma valoarea neajunsului pretins în sumă de 483125,89 lei; nu poate confirma

faptul că eventualul neajuns ar fi fost cauzat de către pârâtele ***** și *****; nu poate stabili persoana responsabilă de formarea eventualului neajuns; nu poate determina caracterul întemeiat al casării mărfurilor; nu poate stabili existența certă a prejudiciului imputat pârâtelor.

Instanța consideră aceste concluzii decisive pentru soluționarea litigiului, deoarece pretențiile reclamantei sunt întemeiate exclusiv pe rezultatele inventarierii efectuate la data de 20.04.2024 și pe presupunerea existenței unui neajuns imputabil pârâtelor.

Instanța reține că, răspunderea materială a salariatului reprezintă o formă specială de răspundere juridică, iar pentru angajarea acesteia este necesară întrunirea cumulativă a mai multor condiții, și anume: existența prejudiciului real și cert, caracterul ilicit al faptei salariatului, legătura de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu, precum și vinovăția persoanei responsabile.

Or, simpla existență a unui contract de răspundere materială deplină nu exonerează angajatorul de obligația de a demonstra existența certă a prejudiciului și culpa concretă a salariatului în producerea acestuia.

În condițiile în care expertiza judiciară a constatat că inventarierea a fost efectuată cu încălcarea normelor imperative ale legislației contabile și că documentele justificative lipsesc sau sunt incomplete, instanța nu poate considera dovedită existența certă și exactă a prejudiciului pretins.

Totodată, reclamanta nu a demonstrat faptul că, bunurile materiale pretins lipsă, au fost transmise exclusiv în gestiunea pârâtelor, cu respectarea tuturor rigorilor de evidență contabilă și inventariere prevăzute de lege.

Instanța reține că, în conformitate cu principiul sarcinii probei prevăzut de art. 118 CPC, reclamanta era obligată să demonstreze cumulativ: existența unui prejudiciu real și cert; întinderea exactă a prejudiciului; existența unei fapte ilicite imputabile pârâtelor; legătura cauzală dintre fapta imputată și prejudiciul pretins; vinovăția concretă a fiecărei pârâte.

În cauza dedusă judecății, aceste elemente nu au fost probate prin mijloace de probă admisibile, pertinente și concludente.

Mai mult, concluziile expertizei judiciare infirmă caracterul cert și determinat al prejudiciului invocat, fiind constatate încălcări esențiale ale procedurii de inventariere și lipsa documentelor contabile necesare verificării exacte a stocurilor și operațiunilor economice.

Instanța apreciază că actul de inventariere invocat de reclamantă nu poate constitui, de unul singur, o probă suficientă pentru angajarea răspunderii materiale a pârâtelor, în condițiile în care expertiza judiciară a stabilit că acesta a fost întocmit cu încălcarea normelor legale și nu permite confirmarea exactă a neajunsului pretins.

Totodată, expertul judiciar a reținut expres că stabilirea persoanei responsabile pentru formarea eventualului neajuns nu ține de competența expertului și nu poate fi dedusă din materialele prezentate.

Prin urmare, instanța apreciază că, pretențiile reclamantei se bazează pe presupuneri și pe acte întocmite cu încălcarea normelor legale imperative privind inventarierea și evidența contabilă, circumstanțe care exclud posibilitatea admiterii acțiunii.

În aceste circumstanțe, instanța concluzionează că, pretențiile reclamantei sunt bazate pe presupuneri și nu pe probe certe, pertinente și admisibile, motiv pentru care cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În ceea ce privește solicitarea privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța reține că, potrivit art. 94 alin (1) Cod Procedură Civilă, Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Având în vedere că, acțiunea reclamantei se respinge integral, pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtelor urmează a fi respinsă.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată solicitate de pîrîtele ***** și *****, instanța reține următoarele.

Potrivit art. 82 CPC, Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 90 lit. a), d) și i) CPC, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte, inclusiv, sumele plătite experților pentru efectuarea expertizelor judiciare, cheltuielile de transport suportate de participanții la proces, precum și cheltuielile pentru asistență juridică.

Din materialele cauzei rezultă că pârâtele au suportat cheltuieli reale și necesare pentru apărarea drepturilor și intereselor lor legitime în cadrul prezentului litigiu, acestea fiind confirmate prin înscrisurile anexate la dosar.

Astfel, instanța reține că la fila dosarului 138, este anexat actul de primire-predare privind achitarea serviciilor de expertiză judiciară, din care rezultă că costul expertizei judiciare contabile dispuse în cauză a fost achitat de către pârâta *****, prin ordinul de plată nr. 9459204 din 26.05.2025, în sumă de 25200,00 lei.

Instanța apreciază că aceste cheltuieli au fost necesare pentru justa soluționare a cauzei, or expertiza judiciară contabilă dispusă prin încheierea instanței a constituit principalul mijloc probatoriu prin care au fost verificate susținerile reclamantei privind existența prejudiciului pretins și legalitatea procedurii de inventariere efectuate.

Mai mult, concluziile expertizei judiciare au avut un rol determinant în soluționarea litigiului, servind drept temei esențial pentru constatarea lipsei unor probe certe privind existența și întinderea prejudiciului imputat pârâtelor.

Prin urmare, instanța apreciază că suma de 25200 lei, achitată pentru efectuarea expertizei judiciare, constituie o cheltuială reală, necesară și rezonabilă, urmând a fi compensată pârâtei ***** din contul reclamantei *****.

Totodată, instanța reține că la filele dosarului 160-162 pârâta ***** a anexat bonuri fiscale care confirmă suportarea cheltuielilor de transport în sumă totală de 1150 lei, suportate în legătură cu participarea la examinarea cauzei.

Instanța apreciază aceste cheltuieli ca fiind justificate și necesare, având în vedere durata examinării cauzei, deplasările efectuate pentru participarea la ședințele de judecată și administrarea probelor în cauză.

De asemenea, la fila dosarului 163 este anexat Ordinul de plată seria GL nr. 392341, prin care se confirmă achitarea de către ***** a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 20000 lei.

Instanța reține că dreptul la asistență juridică calificată reprezintă o garanție fundamentală a dreptului la apărare, iar partea care a avut câștig de cauză este îndreptățită să obțină compensarea cheltuielilor rezonabile suportate pentru reprezentare juridică.

La aprecierea caracterului rezonabil al onorariului de avocat, instanța ține cont de complexitatea cauzei, volumul materialului probator administrat, necesitatea participării la multiple ședințe de judecată, administrarea și contestarea probelor contabile, formularea poziției procesuale și participarea la efectuarea expertizei judiciare contabile.

Instanța reține că prezentul litigiu a avut un grad sporit de complexitate, determinat de necesitatea verificării documentelor contabile, examinării procedurilor de inventariere și administrării expertizei judiciare contabile, circumstanțe care au presupus un volum considerabil de muncă juridică din partea reprezentantului pârâtei.

În aceste condiții, instanța apreciază suma de 20000 lei drept rezonabilă și proporțională complexității cauzei și activității efectiv prestate de avocat.

Având în vedere că acțiunea reclamantei a fost respinsă integral, iar cheltuielile suportate de pârâte sunt confirmate prin probe pertinente și admisibile, instanța concluzionează că acestea urmează a fi compensate integral din contul reclamantei *****.

În conformitate cu art. 238-241 Cod Procedură Civilă , instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Vasile Martin, care acționează în interesele reclamantei ***** împotriva ***** și *****

cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat în urma relațiilor de muncă nesatisfăcătoare și a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Se încasează de la SRL „Meridian –Brat” cu sediul s. Brătușeni, r. Edineț, cod fiscal 1015604002575 în beneficiul lui ***** cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 20000,0 (douăzeci mii,0) lei și cheltuieli de transport potrivit bonurilor în mărime de 1150 (una mie una sută cincizeci, 0) lei.

Se încasează de la SRL „Meridian –Brat” cu sediul s. Brătușeni, r. Edineț, cod fiscal 1015604002575 în beneficiul lui ***** cheltuieli pentru expertiza judiciară în mărime de 25200,0 (douăzeci și cinci mii două sute, 0) lei.

Hotărârea cu drept de apel în Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Drochia sediul Donduşeni.

Președintele ședinței
Judecător **Tatiana Sobolschi**